

HÖGSTA DOMSTOLENS DOM

meddelad i Stockholm den 30 december 2025

Mål nr
T 9218-24

PARTER

Klagande

L.K.

Ombud: Juristen D.K.

Motpart

Justitiekanslern, 202100-0035

Box 2308

103 17 Stockholm

Ombud: Föredraganden A.M. och A.Å.

Adress som ovan

SAKEN

Skadestånd

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Svea hovrätts dom 2024-11-06 i mål T 4382-23

DOMSLUT

Högsta domstolen fastställer hovrättens domslut.

Vardera parten ska bära sin rättegångskostnad i Högsta domstolen.

YRKANDEN I HÖGSTA DOMSTOLEN M.M.

L.K. har yrkat att staten ska betala skadestånd till henne med 150 000 kr jämte ränta. Hon har vidare yrkat ersättning för sina rättegångskostnader i tingsrätten och hovrätten.

Staten har motsatt sig att hovrättens dom ändras.

Staten har yrkat ersättning för rättegångskostnader i Högsta domstolen.

Högsta domstolen har meddelat det prövningstillstånd som framgår av punkten 11.

DOMSKÄL**Bakgrund**

1. I december 2020 visade Sveriges Television AB dokumentären ”Dokument inifrån: Vaccinkrigarna” i en av sina rikstäckande tv-kanaler. Dokumentären består av tre delar och finns fortfarande tillgänglig på SVT Play. I dokumentären gör två journalister en kritisk granskning av den vaccinkritiska rörelsen i bland annat Norden och Förenta staterna. L.K. är en av de personer som granskas.
2. I arbetet med dokumentären använde sig journalisterna av den så kallade wallraffmetoden. Att wallraffa betyder att uppträda under falsk identitet för att få tillgång till det sammanhang som granskas. Journalisterna utgav sig för att vara vaccinkritiker som skulle göra en dokumentär om

risker med vacciner. Under inspelningarna kände L.K. varken till journalisternas riktiga identiteter eller det egentliga syftet med intervjuerna.

3. L.K. filmades vid några tillfällen med dold kamera. Inspelningar gjorda med dold kamera från tre olika tillfällen ingår i Vaccinkrigarna. I de delar av dokumentären som spelades in med dold kamera gjorde L.K. uttalanden om sin uppfattning att en maktelit eftersträvar en ny världsordning och för det ändamålet vill reducera och fördumma befolkningen med hjälp av bland annat vacciner. Hon gjorde då också, med utgångspunkt i en film hon hade sett, uttalanden om vad hon ansåg sig ha förstått om Förintelsens omfattning och kopplade ihop Förintelsen och judar med sin uppfattning om den styrande makteliten i världen.

4. I dokumentären benämner journalisterna vissa av L.K.s påståenden som antisemitiska och de ger också uttryck för uppfattningen att hon har en extrem världsbild.

5. L.K. anmälde SVT:s ansvariga utgivare för förtal hos Justitiekanslern, som beslutade att inte inleda förundersökning. L.K. väckte inte själv åtal för förtal.

6. Vaccinkrigarna anmäldes – av andra än L.K. – till Granskningsnämnden för radio och tv, som meddelade ett friande beslut i frågan om Vaccinkrigarna stred mot kraven på opartiskhet och saklighet. Flera anmälare hade anfört att dokumentärserien innebar ett intrång i L.K.s privatliv. Granskningsnämnden konstaterade att nämnden fick pröva en fråga om intrång i privatlivet endast om den person som berörs skriftligen medger det. Eftersom något sådant medgivande inte fanns från L.K. skrevs ärendet av i den delen.

7. L.K. väckte en skadeståndstalan mot staten. Hon gjorde gällande att SVT:s publicering av Vaccinkrigarna innebar ett ingrepp i hennes rättigheter enligt artiklarna 8–11 i Europakonventionen. Hon begärde skadestånd med 150 000 kr.

8. Staten medgav att publiceringen av det material som hade filmats med dold kamera utgjorde ett ingrepp i L.K.s rättigheter enligt artikel 8, men gjorde gällande att publiceringen var tillåten i ljuset av motstående intressen.

9. Tingsrätten biföll delvis L.K.s talan och bestämde skadeståndet till 100 000 kr.

10. Hovrätten har ändrat tingsrättens dom och avslagit L.K.s käromål samt förpliktat henne att ersätta staten för dess rättegångskostnader i tingsrätten och hovrätten.

11. Högsta domstolen har meddelat prövningstillstånd i fråga om SVT:s handlande har inneburit ett ingrepp i L.K.s rättigheter enligt artikel 8 och om staten i så fall är skadeståndsskyldig gentemot henne på den grunden att staten inte har uppfyllt sina positiva förpliktelser enligt den artikeln. Det har även meddelats prövningstillstånd i fråga om rättegångskostnader i tingsrätten och hovrätten. Högsta domstolen har inte meddelat prövningstillstånd beträffande målet i övrigt. Hovrättens bedömning i övriga delar står därmed fast.

Frågan i målet

12. Huvudfrågan i målet är hur skyddet för privatlivet i artikel 8 i Europakonventionen ska avvägas mot yttrandefriheten i artikel 10.

Rättsliga utgångspunkter

Statens skadeståndsansvar för överträdelser av Europakonventionen

13. Enligt 3 kap. 4 § skadeståndslagen ska staten ersätta bland annat ideell skada som uppkommit till följd av att den skadelidandes grundläggande fri- och rättigheter enligt Europakonventionen överträtts från statens sida. Skadestånd ska betalas endast i den utsträckning det är nödvändigt för att gottgöra överträdelsen.

14. En funktion som bestämmelsen fyller är att ge den som anser sig sakna andra effektiva rättsmedel en möjlighet att få sitt påstående om en konventionsöverträdelse prövat i domstol (jfr prop. 2017/18:7 s. 19 och artikel 13 i Europakonventionen).

Rätten till skydd för privat- och familjeliv

15. Enligt artikel 8 i Europakonventionen har var och en rätt till respekt för sitt privat- och familjeliv, sitt hem och sin korrespondens.

16. Statens förpliktelser enligt artikel 8 är i första hand negativa. Det betyder att staten är skyldig att inte själv handla på ett sätt som kränker en enskilds rättigheter enligt artikeln.

17. Staten anses också ha positiva förpliktelser enligt artikel 8, det vill säga skyldigheter att se till att enskildas rättigheter skyddas, även i förhållande till andra enskilda. Också utan att det förekommit något ingrepp från en myndighet kan staten alltså bryta mot artikel 8 genom att tolerera ett ingrepp eller genom att inte tillhandahålla ett tillräckligt rättsligt skydd mot ingrepp, även om ingreppet utförts av någon för vars handlande staten inte ansvarar.

18. En persons anseende utgör en del av hans eller hennes personliga integritet och omfattas av skyddet för privatlivet enligt artikel 8. Det gäller även när personen kritiseras inom ramen för en offentlig debatt. (Jfr *Denisov v. Ukraine* [GC], no. 76639/11, § 97, 25 September 2018.)

19. Varje ingrepp i en persons privatliv innebär inte en överträdelse av artikel 8. En viss nivå av allvar måste uppnås. (Jfr *Denisov* §§ 110–112.) Artikel 8 innebär exempelvis inte att det i samröret mellan enskilda gäller en allmän sanningsplikt beträffande egna avsikter. Om en kritisk journalistisk granskning har innefattat att journalisten berett sig tillgång till ett visst sammanhang under falsk identitet och med falska förespeglingar om sina avsikter, bör detta dock påverka hur stort ingrepp i privatlivet publiceringen av granskningen ska anses innebära.

Yttrandefrihet

20. Enligt artikel 10 i Europakonventionen har var och en rätt till yttrandefrihet, som innefattar åsiktsfrihet samt frihet att ta emot och sprida uppgifter och tankar utan offentlig myndighets inblandning och oberoende av territoriella gränser. Även när det gäller artikel 10 har staten såväl negativa som positiva förpliktelser.

21. Rätten till yttrandefrihet har av Europadomstolen beskrivits som en av de väsentliga grundvalarna för ett demokratiskt samhälle samt en av de grundläggande förutsättningarna för samhällets framsteg och för varje människas utveckling. Yttrandefriheten gäller inte endast information och idéer som tas emot positivt eller anses ofarliga utan också sådana som stör, kränker eller chockerar. Den pluralism, tolerans och vidsynthet som inget demokratiskt samhälle kan existera utan kräver yttrandefrihet. (Jfr *Handyside v. the United Kingdom*, 7 December 1976, § 49, Series A no. 24.)

22. Pressfriheten är en viktig del av den yttrandefrihet som skyddas av artikel 10. Press och övriga massmedier är av central betydelse för det demokratiska samhällsskick som Europakonventionen syftar till att upprätthålla. Ingrepp mot journalister kan därför vara särskilt allvarliga, eftersom sådana ingrepp kan ha en avskräckande effekt även på andra journalister. (Jfr Hans Danelius m.fl., *Mänskliga rättigheter i europeisk praxis*, 6 uppl. 2023, s. 555.)

En intresseavvägning

Avvägningen och de omständigheter som ska beaktas

23. De olika rättigheter som läggs fast i Europakonventionen kan komma i konflikt med varandra. Frågor om en enskilds rätt till respekt för privatlivet kan exempelvis uppkomma i samband med andras utövande av sin rätt till yttrandefrihet.

24. Utövandet av yttrandefriheten kan innebära ett ingrepp i någons privatliv, men det betyder inte nödvändigtvis att ingreppet är sådant som staten är skyldig att skydda enskilda mot. En intresseavvägning måste göras i det enskilda fallet. Först om utfallet av den avvägningen är att rätten till respekt för privatlivet väger tyngre än rätten till yttrandefrihet aktualiseras statens förpliktelser. (Jfr *Aksu v. Turkey* [GC], nos. 4149/04 and 41029/04, § 63, 15 March 2012.)

25. Vilka omständigheter som kan vara relevanta vid intresseavvägningen har behandlats av Europadomstolen i flera avgöranden, bland annat i *Axel Springer AG v. Germany* [GC], no. 39954/08, §§ 89–95, 7 February 2012. Beaktansvärda omständigheter som nämns i det avgörandet är a) om publiceringen bidragit till en debatt av allmänt intresse, b) hur känd den

person är som informationen gällt och ämnet för publiceringen, c) personens eget tidigare uppträdande, d) den metod som använts för att skaffa fram informationen och informationens tillförlitlighet, e) publiceringens innehåll, form och konsekvenser samt, i förekommande fall, f) hur stränga de sanktioner varit som följt på publiceringen. Punkterna är inte alltid inbördes särskiljbara. Ett exempel är att frågan om hur känd den granskade personen är hänger samman med hur personen tidigare uppträtt.

Debatt av allmänt intresse

26. Om publiceringen bidrar till en debatt av allmänt intresse har det betydelse för avvägningen. Om allmänintresset är stort väger det tyngre till yttrandefrihetens fördel än om det är mer begränsat. Vad som är ett ämne av allmänt intresse beror på omständigheterna i det enskilda fallet. Publiceringar som rör politiska frågor eller brott kan vara av allmänt intresse. Enligt Europadomstolen kan det vara så även när det exempelvis handlar om idrott eller liknande. (Jfr *Axel Springer AG* § 90.)

Hur känd personen är, ämnet för publiceringen och personens eget tidigare uppträdande

27. Den granskade personens roll eller funktion, vad publiceringen handlar om och hur personen tidigare uppträtt anses också vara omständigheter som är av betydelse för bedömningen. En åtskillnad bör enligt Europadomstolen göras mellan rapportering av fakta som kan bidra till en debatt i ett demokratiskt samhälle – till exempel rörande politiker i utövandet av deras officiella funktioner – och rapportering av detaljer ur privatlivet för en person som inte utövar sådana funktioner. Intresset av rapportering av det förstnämnda slaget väger tyngre än det sistnämnda. Hur offentlig en person är påverkar även i övrigt avvägningen mellan skyddet

för hans eller hennes privatliv och intresset av yttrandefrihet. (Jfr *Couderc and Hachette Filipacchi Associés v. France* [GC], no. 40454/07, § 117, 10 November 2015, och *Von Hannover v. Germany (no. 2)* [GC], nos. 40660/08 and 60641/08, § 110, 7 February 2012.)

28. Det är inte bara exempelvis politiker som betraktas som offentliga personer och därmed måste räkna med kritisk granskning. Motsvarande kan gälla även andra personer som genom sitt handlande eller sin position trätt in i offentligheten. En person som frivilligt gett spridning åt sina idéer eller övertygelser har själv valt att söka sådan offentlighet. Personen får då i högre grad tolerera en kritisk granskning av sina uttalanden än den som inte sökt offentlighet. (Jfr *Kajganić v. Serbia*, no. 27958/16, § 65, 8 October 2024, och *Balaskas v. Greece*, no. 73087/17, § 50, 5 November 2020.)

29. Det anses även vara av betydelse vid intresseavvägningen om granskningen har begränsat sig till det ämnesområde inom vilket en person sökt offentlighet eller om rapporteringen berör andra aspekter av den granskade personens privat- eller familjeliv (jfr *Kajganić* § 67).

Den metod som använts för att skaffa fram informationen

30. Det framgår av Europadomstolens praxis att journalister får använda dold kamera, men att användningen bör begränsas av principiella skäl eftersom det är en påträngande metod som innebär ett ingrepp i respekten för den granskades privatliv. Europadomstolen har samtidigt konstaterat att det kan vara betydelsefullt att kunna nyttja undersökningsmetoder med dolda moment när vissa typer av dokumentärer produceras. Journalister kan exempelvis behöva ta hjälp av dold kamera när information är svår att skaffa fram på något annat sätt, men metoden bör användas som en sista utväg, sparsamt och i överensstämmelse med relevanta etiska riktlinjer. (Jfr *Bremner v. Turkey*, no. 37428/06, § 76, 13 October 2015. Jfr också punkt 11 i Journalistförbundets yrkesetiska regler.)

31. En journalist som utför en kritisk granskning med hjälp av en dold kamera kan också behöva använda sig av en falsk identitet och falska förespeglingar för att få tillträde till det sammanhang där upplysningarna kan hämtas in. Det kan förstås göras även utan att dold kamera används.

32. När bruket av dold kamera även innefattar ett sådant vilseledande som wallraffande medför bör det sammantagna integritetsingreppet anses vara större än annars. Detta är en omständighet som ska beaktas vid intresseavvägningen. (Jfr *Haldimann and Others v. Switzerland*, no. 21830/09, §§ 9, 10 och 61, 24 February 2015.)

33. Filmning med dold kamera i ett privat utrymme anses innebära ett större ingrepp i respekten för privatlivet än filmning i allmänna utrymmen. (Jfr *Alpha Doryforiki Tileorasi Anonymi Etairia v. Greece*, no. 72562/10, § 78, 22 February 2018.)

34. Europadomstolen har uttalat att det inte ankommer på vare sig Europadomstolen eller de nationella domstolarna att ersätta pressens bedömningar med sina egna bedömningar av vilka metoder som bör användas i ett visst fall (se *Axel Springer AG* § 81).

Publiceringens innehåll, form och konsekvenser

35. Det sätt som ett reportage publiceras på och hur den berörda personen framställs anses också vara omständigheter som ska beaktas vid avvägningen. Den journalistiska friheten anses ge ett visst utrymme för överdrifter eller till och med provokationer (jfr *Bladet Tromsø and Stensaas v. Norway* [GC], no. 21980/93, § 59, ECHR 1999-III).

36. Vidare kan det anses vara av betydelse i vilken omfattning reportaget har spridits och dess konsekvenser. Det kan spela roll om det är en nationell eller lokal nyhetsförmedlare och om det är fråga om en stor eller begränsad upplaga. (Jfr *Axel Springer AG* § 94.)

Bedömningen i detta fall*Öppna och dolda inspelningar*

37. Det är ostridigt att Vaccinkrigarna utgör ett ingrepp i L.K.s privatliv när det gäller de delar av dokumentären som filmats med dold kamera.

38. Även de inslag om L.K. som filmats öppet innebär kritik av hennes ståndpunkter och trovärdighet. Det har skett i en dokumentär där det övergripande anslaget är kritiskt. Granskningen påverkar därmed hennes anseende, vilket är ett förhållande som omfattas av rätten till respekt för privatlivet enligt artikel 8. Vid bedömningen har det betydelse att L.K. även när det gäller de öppet filmade inslagen har vilseletts i fråga om journalisternas identiteter och avsikter.

39. Också de delar av Vaccinkrigarna som innehåller material där L.K. filmats med öppen kamera omfattas därmed av tillämpningsområdet för artikel 8 och ska ingå i intresseavvägningen mot journalisternas rätt till yttrandefrihet enligt artikel 10.

Debatt av allmänt intresse

40. Vaccinkrigarna sändes när covid-19-pandemin pågick.

41. Att i ett sådant sammanhang publicera en journalistisk granskning av tongivande personer i fråga om motståndet mot användning av vacciner, och vilka skäl dessa personer har för sina ståndpunkter, måste anses utgöra ett tydligt fall av bidrag till en debatt av mycket stort allmänintresse. Rätten till yttrandefrihet väger därför särskilt tungt i detta fall. (Jfr p. 26 och 27.)

Personen och ämnet

42. L.K. är inte på samma sätt som en politiker en offentlig person. Men det kan konstateras att hon själv har valt att i flera olika sammanhang

framträda offentligt och föra fram kritiska åsikter om vacciner. Det har hon gjort genom sina föreläsningar, genom deltagande i ett debattprogram, som chefredaktör för webbplatsen och nättidningen Vaccin & biverkningar och som ordförande i föreningen 2000-Talets Vetenskap. Vidare uttalar L.K. själv i Vaccinkrigarna att hon både i Sverige och den svensktalande delen av Finland har blivit en framträdande personlighet i fråga om vaccinkritik.

43. L.K. måste därmed genom sina egna handlingar anses ha trätt in i offentligheten i fråga om vaccinkritik. Hon får därmed tolerera kritisk granskning i dessa hänseenden i högre grad än vad som skulle gälla för den som inte sökt offentlighet. (Jfr p. 28.)

44. Högsta domstolen beaktar i detta sammanhang att det med ett ständigt ökande flöde av information är lättare och går snabbare än tidigare att sprida information, till exempel via sociala medier. Allt fler kan nå ut med sina budskap utan att vara politiker, ledare för en organiserad rörelse eller annars ha någon formell maktposition. Även engagerade privatpersoner som är skickliga på att sprida och få genomslag för sina budskap kan vara sådana personer som får tåla kritisk granskning i högre grad än andra.

45. Samtliga inslag om L.K. i Vaccinkrigarna, både de inslag som filmats öppet och de som filmats med dold kamera, har en koppling till L.K.s syn på vacciner och handlar inte om någon annan aspekt av hennes privat- eller familjeliv (jfr p. 29). Även de inslag som gäller hennes uppfattning om Förintelsen och förekomsten av en styrande maktelit måste i sammanhanget anses ha relevans för dokumentärens tema.

Metoden för informationsanskaffning

46. Om journalisterna inte hade använt sig av wallraffmetoden och dold kamera hade det varit svårt för dem att skaffa fram den information som de kom åt på detta sätt. Det har inte framkommit annat än att de därvid har handlat i enlighet med yrkesetiska riktlinjer i den mån sådana funnits. (Jfr p. 30.)

47. I två av inslagen i Vaccinkrigarna har dold kamera använts utomhus och på ett kafé. I ett tredje fall rör det sig om filmning i en lägenhet, det vill säga i ett privat utrymme. Det är visserligen inte L.K.s lägenhet men trots det måste ingreppet i hennes integritet anses vara större i det sistnämnda fallet än i de två förstnämnda. Detta ska beaktas vid intresseavvägningen. (Jfr p. 33.)

Publiceringen och dess konsekvenser

48. Högsta domstolen beaktar att Vaccinkrigarna har ett genomgående kritiskt anslag och att udden är riktad bland annat mot L.K.s trovärdighet. Invändningar som L.K. och andra granskade personer har mot vacciner och deras biverkningar får också utrymme, men i en kritisk inramning (jfr p. 38). Högsta domstolen beaktar också att L.K. i dokumentären har getts tillfälle att kommentera och nyansera de uttalanden som hon gjort under inspelning med dold kamera (jfr p. 30).

49. Dokumentären har fått stor spridning genom att den sänts i en rikstäckande kanal och finns tillgänglig på SVT Play (jfr p. 36).

50. Det framgår av L.K.s egna uppgifter och övrig utredning att publiceringen av Vaccinkrigarna har lett till att hon har blivit utsatt för andras missaktning, blivit av med uppdrag och fått sämre möjligheter att föreläsa om vacciner och riskerna med sådana.

Sammantagen intresseavvägning

51. Flera omständigheter talar för att ingreppet i L.K.s privatliv är betydande. Det gäller särskilt de delar där inslagen i Vaccinkrigarna filmats med dold kamera. L.K. har med fog känt sig lurad av journalisterna och de negativa konsekvenserna för henne är avsevärda.

52. Även ett betydande ingrepp hos någon som inte är en offentlig person av det tydligaste slaget kan dock övertrumpas av skyddet för yttrandefriheten om allmänintresset av den publicerade kritiska journalistiska granskningen är mycket stort. Det nu aktuella fallet är ett sådant. Det innebär att rätten till yttrandefrihet enligt artikel 10 i detta fall väger tyngre än L.K.s rätt till respekt för sitt privatliv enligt artikel 8.

53. Att dokumentären fortfarande är tillgänglig på SVT Play innebär att ingreppet i L.K.s privatliv i viss mån är fortgående. Eftersom ingreppet bedöms vara tillåtet kan emellertid den fortsatta tillgängligheten av den journalistiska granskning som det är fråga om inte i sig anses aktualisera en överträdelse av artikel 8. Tillgängligheten förändrar inte heller intresseavvägningen på ett avgörande sätt. (Jfr *Hurbain v. Belgium* [GC], no. 57292/16, § 199, 4 July 2023, angående vad som eventuellt hade kunnat gälla under bl.a. andra tidsmässiga omständigheter.)

Ingen konventionsöverträdelse har skett och staten är inte skadeståndsskyldig

54. L.K.s rättigheter enligt artikel 8 har därmed inte överträtts. Med denna utgång blir det inte aktuellt att pröva om staten har brustit i sina positiva förpliktelser enligt artikeln. I målet har hon fått sitt påstående om konventionsöverträdelse rättsligt prövat, med möjlighet till skadeståndsansvar för staten om en överträdelse hade konstaterats. Någon

grund för skadestånd enligt 3 kap. 4 § skadeståndslagen finns inte. Vad L.K. i övrigt anfört förändrar inte denna bedömning.

Rättegångskostnader

55. Huvudregeln är att L.K. som förlorande part ska ersätta motpartens rättegångskostnader (18 kap. 1 och 15 §§ rättegångsbalken).

56. I 6 kap. 7 § skadeståndslagen finns dock en möjlighet att i ett mål om ersättning enligt 3 kap. 4 § samma lag besluta att vardera parten ska bära sin rättegångskostnad. Det förutsätter att den enskilde som har förlorat målet hade skälig anledning att få saken prövad. Enligt förarbetena kan det förutses fall där en enskild på goda objektiva grunder har antagit att en överträdelse har skett, men där det vid en prövning visar sig att så inte var fallet. Förhållandet att det i målet har funnits komplicerade rättsfrågor och att det varit svårt att förutse utgången är dock inte ensamt tillräckligt för att vardera parten ska bära sin kostnad. Förarbetena anvisar restriktivitet vid tillämpningen av bestämmelsen. (Jfr prop. 2017/18:7 s. 44 f. och 69.)

57. Att L.K. fått till stånd ett klagorande i en fråga som kan vara av vikt även för andra än henne, talar för att det funnits skälig anledning för henne att få saken prövad. L.K. har dock, som hovrätten konstaterat, särskilt i tingsrätten men även i hovrätten, fört sin talan på ett sätt som inte har bidragit till en effektiv prövning av konventionsfrågan. Detta talar emot en tillämpning av 6 kap. 7 §. Emot en tillämpning av bestämmelsen talar också att L.K. inte utnyttjat de andra rättsmedel som varit tillgängliga för henne. (Jfr a. prop. s. 69.)

58. Högsta domstolen delar till stor del hovrättens bedömning i dessa hänseenden. Det finns därför inte skäl för en annan fördelning av ansvaret för rättegångskostnaderna i tingsrätten och hovrätten än den som hovrätten har gjort.

59. När det gäller frågan om fördelningen av rättegångskostnaderna i Högsta domstolen är läget delvis ett annat. Högsta domstolen har funnit att det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att vissa frågor i L.K.s överklagande prövas. Utgången har varit olika i tingsrätten och hovrätten. Målet har renodlats genom det partiella prövningstillståndet och L.K. kan inte sägas ha fört sin talan i Högsta domstolen på ett sätt som inte har bidragit till en effektiv prövning av konventionsfrågan. Det finns mot denna bakgrund skäl att med stöd av 6 kap. 7 § låta vardera parten bära sin rättegångskostnad i Högsta domstolen.

Slutsats

60. Hovrättens domslut ska fastställas och vardera parten ska bära sin rättegångskostnad i Högsta domstolen.

I avgörandet har deltagit justitieråden Agneta Bäcklund, Petter Asp, Eric M. Runesson, Margareta Brattström och Erik Sjöman (referent). Föredragande har varit justitiesekreteraren Josefin Odelid.